

PŘÍRODA NÁM NABÍZÍ JAKÝSI OBRAZ VZKŘÍŠENÍ

Před našima očima slunce každého dne jako by umíralo
a zase vstávalo z říše mrtvých.
Hvězdy zapadají za svítání
a večer jako by vstávaly z mrtvých.

V létě vidíme stromy plné listí a
plodů,
v zimě však jsou jakoby suché.
Jakmile se vrátí jarní slunce,
z kořenů začne stoupat kmenem
životodárná míza,
a stromy se opět přiodívají
bohatstvím listoví a plodů.

Proč bychom tedy měli pochybovat o vzkříšení lidí,
když se něco podobného odehrává
v životě rostlin
nebo nebeských těles?

(Řehoř Veliký * 540 + 12. 3. 604)

*Zpracováno podle knihy: Lectio divina na každý den v roce,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. (www.vira.cz)*

Myšlenky

Nepodceňuj své trvalé hříchy proto, že kvůli zvyku a rutině z nich nemáš
výčitky. Čím více je rána zanícená, tím méně je cítit bolest.

A přece, tím více se blížíš ke smrti.

(sv. Augustin)

Když nežiješ podle toho, jak smýšlíš, začneš smýšlet podle toho, jak žiješ.

Nikdy nezačínej přestávat a nikdy nepřestávej začínat.

Hospodinova dlaň je jako úrodné pole.

Cokoliv do ní vložíš, přinese bohatý užitek.

Kdo nechce, hledá důvody, kdo chce, hledá způsoby.

V člověku je velká propast, kterou může vyplnit jen Bůh.

Stvořil jsi nás pro Sebe a neklidné je naše srdce,

dokud nespočine v Tobě, ó Bože.

Člověk je otázka, Bůh je odpověď.

Když miluješ, budeš ukřižován. Když nemiluješ, jsi už mrtvý.

Poslušnost Kristu osvobozuje.

